

Muzeum Złota

Z historii obiektu i zbiorów:

Budynek dzisiejszego Muzeum Złota jest obiektem zabytkowym, pochodzącym z drugiej połowy XVII w., wkomponowanym w mury obronne miasta. Budynek wyróżnia się wśród innych typowym dla XVIII w. mansardowym dachem. Obiekt przebudowany w XIX w. Adaptowany został na muzeum w latach 1973-1977. Do 1997 r. opiekę nad obiektem sprawowało złotoryjskie koło PTTK oraz Towarzystwo Miłośników Ziemi Złotoryjskiej. W 1998 r. Muzeum przekazano Złotoryjskiemu Ośrodkowi Kultury. W jego strukturach pozostaje do dziś jako Dział Muzealny. Większość zbiorów pochodzi z daru Leopolda Schmetterlinga – nauczyciela i kolekcjonera urodzonego w Tarnopolu. Zbiory zawierają przedmioty z różnych dziedzin: geologiczne, bibliofilskie, numizmatyczne i archeologiczne.

Decyzją Rady Miasta w maju 1998 r. Muzeum Społeczne Ziemi Złotoryjskiej otrzymało nową nazwę – Muzeum Złota. W tym samym roku otwarto wystawę stałą związaną z górnictwem złota, pozyskiwaniem złota w regionie kaczawskim, zawodami w płukaniu złota. Od kilku lat gromadzi obiekty geologiczne charakterystyczne dla morfologii terenu Gór i Pogórza Kaczawskiego Muzeum jest miejscem spotkań i współpracy z Polskim Towarzystwem Przyjaciół Nauk o Ziemi, Polskim Bractwem Kopaczy Złota, Towarzystwem Miłośników Ziemi Złotoryjskiej. Muzeum jako instytucja zajmuje się gromadzeniem minerałów i skał występujących na Pogórzu Kaczawskim. Organizuje wystawy czasowe z prywatnych zbiorów: skał, skamieniałości i minerałów Dolnego Śląska oraz fotografii nieożywionej świata Sudetów.

W porozumieniu z wrocławskimi muzeami uniwersyteckimi: Muzeum Geologicznym, Muzeum Mineralogicznym oraz Muzeum Geologicznym Państwowego Instytutu Geologicznego w Warszawie, odbywają się tutaj liczne prelekcje z dziedziny nauk o Ziemi a także spotkania z kolekcjonerami, pasjonatami skarbów Ziemi. Od 2002 roku Muzeum jest współorganizatorem dużego ogólnopolskiego konkursu plastycznego dla dzieci i młodzieży pod nazwą: „Zakłęte w kamieniu”. Konkurs promuje szacunek i dbałość o przyrodę w każdej jej postaci oraz przyczynia się do rozwoju zainteresowania aktywnym sposobem spędzania wolnego czasu, w otoczeniu naturalnego piękna przyrody nieożywionej.